

Βρυξέλλες, 12 Μαρτίου 2018
Rev1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Στις 29 Μαρτίου 2017, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε την πρόθεσή του να αποχωρήσει από την Ένωση, δυνάμει του άρθρου 50 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι το σύνολο του πρωτογενούς και του παράγωγου δικαίου της Ένωσης θα παύσει να ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο από την 30ή Μαρτίου 2019, ώρα 00:00 Κεντρικής Ευρώπης (CET) («ημερομηνία αποχώρησης»)¹, εκτός αν καθοριστεί άλλη ημερομηνία με κυρωμένη συμφωνία αποχώρησης². Εκείνη τη χρονική στιγμή το Ηνωμένο Βασίλειο θα καταστεί «τρίτη χώρα»³.

Η προετοιμασία για την αποχώρηση δεν αποτελεί θέμα μόνο των αρχών της ΕΕ και των εθνικών αρχών, αλλά και των ιδιωτών.

Δεδομένης της σημαντικής αβεβαιότητας, ιδίως όσον αφορά το περιεχόμενο μιας ενδεχόμενης συμφωνίας αποχώρησης, υπενθυμίζονται στους ενδιαφερόμενους, ιδίως στους φορείς εκμετάλλευσης που υπόκεινται δυνητικά στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 για την ασφάλεια των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών⁴, οι έννομες συνέπειες που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όταν το Ηνωμένο Βασίλειο καταστεί τρίτη χώρα.

Με την επιφύλαξη τυχόν μεταβατικών ρυθμίσεων που μπορεί να περιέχονται σε μια ενδεχόμενη συμφωνία αποχώρησης, από την ημερομηνία αποχώρησης, οι κανόνες της ΕΕ στον τομέα της ασφάλειας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών δεν ισχύουν

¹ Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σε συμφωνία με το Ηνωμένο Βασίλειο, δύναται να αποφασίσει ομόφωνα ότι οι Συνθήκες θα παύσουν να ισχύουν σε μεταγενέστερη ημερομηνία.

² Επί του παρόντος διεξάγονται διαπραγματεύσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό να επιτευχθεί συμφωνία αποχώρησης.

³ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.

⁴ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση.

πλέον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο⁵. Το γεγονός αυτό έχει, ιδίως, τις ακόλουθες συνέπειες για τους **παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών**⁶.

Το άρθρο 16 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 επιβάλλει στους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών ορισμένες απαιτήσεις ασφάλειας και κοινοποίησης συμβάντων. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, οι εν λόγω απαιτήσεις υπόκεινται σε εκ των υστέρων εποπτικό έλεγχο εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών, όπως νοούνται βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148. Στο άρθρο 18 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 διατυπώνονται οι κανόνες δικαιοδοσίας όσον αφορά την άσκηση της εν λόγω εποπτικής δραστηριότητας:

- Σε περίπτωση που πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών **είναι εγκατεστημένος στην Ένωση**, υπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή του, η οποία καταρχήν αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο πάροχος έχει την έδρα του στην Ένωση⁷.
- Σε περίπτωση που πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών **δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση αλλά προσφέρει ψηφιακές υπηρεσίες εντός της Ένωσης**, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, να ορίσει αντιπρόσωπο στην Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 4 σημείο 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, ως αντιπρόσωπος νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση και ρητώς ορισθέν να ενεργεί εξ ονόματος παρόχου ψηφιακών υπηρεσιών μη εγκατεστημένου στην Ένωση όσον αφορά τις υποχρεώσεις αυτού του τελευταίου στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, ο ορισμός αντιπροσώπου από τον πάροχο ψηφιακών υπηρεσιών δεν θίγει τις νομικές ενέργειες οι οποίες μπορούν να αναληφθούν κατά του ίδιου του παρόχου ψηφιακών υπηρεσιών.

Από την ημερομηνία αποχώρησης, πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών που υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου πριν από την ημερομηνία αποχώρησης επειδή η κύρια εγκατάστασή του στην ΕΕ βρισκόταν στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να υπόκειται στους ακόλουθους κανόνες:

- εάν ο πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών διατηρεί μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις σε κράτη μέλη της ΕΕ-27, θα θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους της ΕΕ-27 όπου έχει την κύρια εγκατάστασή του εντός της ΕΕ-27, με αποτέλεσμα την εκ των πραγμάτων αλλαγή της αρμόδιας αρχής·

⁵ Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 το αργότερο έως τις 9 Μαΐου 2018. Υποχρεούνται επίσης να προσδιορίσουν, μέχρι τις 9 Νοεμβρίου 2018, τους φορείς εκμετάλλευσης βασικών υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών, των τραπεζών, των υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών, της υγείας, της προμήθειας και διανομής πόσιμου νερού και των ψηφιακών υποδομών (βλ. άρθρο 5 για την υποχρέωση αυτή και άρθρο 4 σημείο 4 για τον ορισμό των φορέων εκμετάλλευσης βασικών υπηρεσιών).

⁶ Στην οδηγία (ΕΕ) 2016/1148, ο «πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών» ορίζεται ως νομικό πρόσωπο που παρέχει ψηφιακή υπηρεσία (βλ. άρθρο 4 σημείο 6). Οι ψηφιακές υπηρεσίες που καλύπτονται από την οδηγία είναι η επιγραμμική αγορά, η επιγραμμική μηχανή αναζήτησης και οι υπηρεσίες νεφοϋπολογιστικής (πρβλ. άρθρο 4 σημείο 5 και παράρτημα III της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148).

⁷ Βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη (64) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148.

- εάν ο πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών δεν είναι πλέον εγκατεστημένος στην ΕΕ-27 αλλά προσφέρει ψηφιακές υπηρεσίες εντός της ΕΕ-27, θα υπόκειται στην υποχρέωση ορισμού αντιπροσώπου σε κράτος μέλος της ΕΕ-27, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, όπως περιγράφεται ανωτέρω.

Επιπλέον, πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών που δεν είναι εγκατεστημένος ούτε στην ΕΕ-27 ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά που υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου πριν από την ημερομηνία αποχώρησης διότι είχε ορίσει αντιπρόσωπο στο Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 θα υπόκειται, από την ημερομηνία αποχώρησης, στην υποχρέωση ορισμού αντιπροσώπου σε κράτος μέλος της ΕΕ-27 εντός του οποίου ο εν λόγω πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών προσφέρει υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2.

Κατά συνέπεια, η εθνική αρμόδια αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, του κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών είτε έχει την κύρια εγκατάστασή του είτε έχει ορίσει αντιπρόσωπο θα λαμβάνει κοινοποιήσεις των συμβάντων που λαμβάνουν χώρα εντός της Ένωσης και θα ασκεί εκ των υστέρων εποπτικό έλεγχο.

Γενικές πληροφορίες σχετικά με την οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 παρέχονται στον ιστότοπο της Επιτροπής για την κυβερνοασφάλεια (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Οι σελίδες αυτές θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες, εφόσον είναι αναγκαίο.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιακών Δικτύων, Περιεχομένου και Τεχνολογιών